

Камъ-то ученолюбивы-ты читатели!

Нужда-та, коя-то ся усъщаше въ училища-та ни за единъ учебникъ по Черковнѣж-тѣ Исторії, мя бѣше накарала още прѣди четири години да прѣведѣ исторіїж-тѣ на Александра Ласкариса,— единъ отъ по-новы-ты учителли на Православнѣж-тѣ черковѣ. Тя бѣше готова, нѣ средства-та ми не позволявахъ да ѹкъ издамъ, и не можа да види бѣль свѣтъ и до сега, пакъ нужда-та и отъ день на день ся усъщаше все по-голѣма.

Ные нѣмамы друго ржководство по тѣзи чаясть, освѣнъ овѣхъ телля прѣводъ на сегашния Врачански митрополитъ, Г-на Аверкія Петровичъ; а пакъ е неизбѣжно вече [изучваніе-то на Православнѣж-тѣ Христианскѣ черковѣ и отъ насъ, кои-то, може ся каза тѣй, смы единъ отъ по-голѣмы-ты и клонове. А че най-много тряба да ся усъща тая нужда отъ нейно-то изучваніе сега, кога-то въ милостъ-тѣ на Н. И. В. Султанъ Абд-ул-Азиса бѣхъ честити, да по-дновимъ независимость-тѣ на народнѣж-тѣ си черковѣ, на кои-то камъ-то приготвиеніе-то вече на едно по-свѣтно духовенство тряба да е обѣриято по-вече-то внимание на наши-ты Почитаемы Владыци.

За новы попове и Христианы ся назначава тоя новъ учебникъ отъ Черковнѣж Исторії, съставенъ по учебници-ты на двама-та Александровци—Рудакова и Ласкариса, и допълненъ за нашъ-тѣ черковѣ по съчиненія-та на Гилфердинга, Дринова и Каролева. Тѣ сѫ были прѣдъ очи-ты ми, кога-то ся е писаль. Сполучиль ли съмъ?— На строго-то оцѣненіе на съврѣменикѣ-тѣ критикѣ ся стои да ми стори тѣзи честъ, и да мя подсѣти въ погрѣшки-ты и заблужденія-та, въ кои-то може, безъ да съмъ щялъ, да съмъ испаднѣлъ, ако и да съмъ ся старалъ, колко-то ми е было възможно, да ся прѣдпазвамъ отъ тѣхъ.